

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2015
VII. volební období

Pozměňovací návrh

ke sněmovnímu tisku 376

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb.,
zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zrušuje zákon
č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců,
a zrušují nebo mění některé další zákony**

Předkladatel: Leoš Heger
Datum: 14. 4. 2015

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zrušuje zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců,
a zrušují nebo mění některé další zákony

Předkládá: Leoš Heger

Za novelizační bod 7 vložit novelizační body 8 až 11, které znějí:

„ 8. V § 122 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Se zaměstnancem zařazeným do třinácté a vyšší platové třídy u poskytovatele zdravotních služeb může zaměstnavatel sjednat plat pevnou měsíční částkou, ve které budou zohledněna všechna hlediska, podle nichž jsou stanoveny jednotlivé složky platu podle tohoto zákona, na které by jinak zaměstnanci vzniklo právo, nebo které by mu mohl zaměstnavatel poskytnout (dále jen „smluvní plat“). Vedle smluvního platu zaměstnanci nepřísluší žádné složky platu. Smluvní plat lze sjednat nejvýše ve výši sedminásobku průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti. Poskytování odměny a cílové odměny (§ 134 a 134a) není dotčeno. Smlouva o smluvním platu musí být uzavřena písemně; pro obsah smlouvy se použije přiměřeně § 136. Smluvní plat může být sjednán s nejvýše 10 % zaměstnanců v pracovním poměru u jednoho poskytovatele zdravotních služeb.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

9. V § 122 odst. 3 se za slova „ určuje plat“ vkládají slova „, nebo s ním sjednává smluvní plat u poskytovatelů zdravotních služeb“.

10. V § 136 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „; tuto povinnost nemá zaměstnavatel vůči zaměstnanci, se kterým sjednal smluvní plat“.

11. V § 136 odst. 3 a § 349 odst. 3 se slova „§ 122 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 122 odst. 3“.

Odůvodnění:

Navrhovanou úpravou § 122 se pro rezort zdravotnictví navrácí do zákoníku práce možnost sjednávat smluvní plat tak, jak to bylo možné do nabytí účinnosti (1. ledna 2015) novely zákoníku práce, provedenou zákonem č. 250/2014 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě, ale tato možnost je nově limitovaná dvěma podmínkami, a to výší smluvního platu (maximálně sedminásobkem u průměrné mzdy v národním hospodářství) a počtem zaměstnanců organizace, kterých se smluvní plat může týkat (nejvýše 10 % zaměstnanců v pracovním poměru u jednoho poskytovatele zdravotních služeb). Zavedení možnosti sjednávat smluvní platy u poskytovatelů zdravotních služeb jednak umožní napravit pokles ve výši platu některých vedoucích zaměstnanců, kteří vedou organizace, jejichž obrat se pohybuje na úrovni až přes 6

mld.Kč, a napravit pokles platů několika set špičkových zdravotnických pracovníků, s nimiž již smluvní plat byl sjednán a u nichž došlo k poklesu platu až o třetinu. Obecně je v individuálních případech žádoucí mít možnost i nadále smluvní plat při odměňování zdravotnických pracovníků nebo vedoucích pracovníků špičkové úrovně využívat při řešení personálního zabezpečení nedostatečně obsazených oborů zdravotních služeb a zabránit úniku těchto pracovníků do zahraničí či do privátního sektoru.

Navrhovaná úprava nebude mít dopad na státní rozpočet nebo ostatní veřejné rozpočty, neboť jde o poskytovatele zdravotních služeb, jejichž činnost a provoz je zabezpečován v rámci příjmů z veřejného zdravotního pojištění, a sjednání smluvního platu je možností, nikoliv povinností.

- - - - -

Zákoník práce s vyznačenými změnami

§ 122

Určení a sjednání platu

(1) Plat určuje zaměstnanci zaměstnavatel, není-li v odstavci 2 stanoveno jinak, a to podle tohoto zákona, nařízení vlády vydaného k jeho provedení podle § 111 odst. 2, § 112 odst. 2, § 123 odst. 6, § 128 odst. 2 a § 129 odst. 2 a v jejich mezích podle kolektivní smlouvy, popřípadě vnitřního předpisu. Plat není možné určit jiným způsobem v jiném složení a jiné výši, než stanoví tento zákon a právní předpisy vydané k jeho provedení, nestanoví-li zvláštní zákon jinak^{43a}).

(2) Se zaměstnancem zařazeným do třinácté a vyšší platové třídy u poskytovatele zdravotních služeb může zaměstnavatel sjednat plat pevnou měsíční částkou, ve které budou zohledněna všechna hlediska, podle nichž jsou stanoveny jednotlivé složky platu podle tohoto zákona, na které by jinak zaměstnanci vzniklo právo, nebo které by mu mohl zaměstnavatel poskytnout (dále jen „smluvní plat“). Vedle smluvního platu zaměstnanci nepřísluší žádné složky platu. Smluvní plat lze sjednat nejvýše ve výši sedminásobku průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti. Poskytování odměny a cílové odměny (§ 134 a 134a) není dotčeno. Smlouva o smluvním platu musí být uzavřena písemně; pro obsah smlouvy se použije přiměřeně § 136. Smluvní plat může být sjednán s nejvýše 10 % zaměstnanců v pracovním poměru u jednoho poskytovatele zdravotních služeb.

(3)(2) Vedoucímu zaměstnanci, který je statutárním orgánem zaměstnavatele, nebo který je vedoucím organizační složky státu⁷) nebo územního samosprávného celku⁴⁴) (dále jen "vedoucí organizační složky"), určuje plat orgán, **nebo s ním sjednává smluvní plat u poskytovatele zdravotních služeb**, který ho na pracovní místo ustanovil, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak. Obdobně se postupuje u zástupce vedoucího zaměstnance podle věty první, pokud není pracovní místo tohoto vedoucího zaměstnance dočasně obsazeno, nebo pokud vedoucí zaměstnanec práci přechodně nevykonává.

§ 136 Platový výměr

(1) Zaměstnavatel je povinen vydat zaměstnanci v den nástupu do práce platový výměr, který musí být písemný; **tuto povinnost nemá zaměstnavatel vůči zaměstnanci, se kterým sjednal smluvní plat.**

(2) V platovém výměru je zaměstnavatel povinen uvést údaje o platové třídě a platovém stupni, do nichž je zaměstnanec zařazen, a o výši platového tarifu a ostatních pravidelně měsíčně poskytovaných složek platu. Termín a místo výplaty je nutno v platovém výměru uvést, pokud tyto údaje neobsahuje smlouva nebo vnitřní předpis. Dojde-li ke změně skutečností uvedených v platovém výměru, je zaměstnavatel povinen tuto skutečnost zaměstnanci písemně oznámit včetně uvedení důvodů, a to nejpozději v den, kdy změna nabývá účinnosti.

(3) Vedoucímu zaměstnanci, který je statutárním orgánem nebo vedoucím organizační složky, vydá platový výměr orgán příslušný k určení jeho platu (**§ 122 odst. 3**) (~~§ 122 odst. 2~~).

§ 349

(1) Právní a ostatní předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jsou předpisy na ochranu života a zdraví, předpisy hygienické a protiepidemické, technické předpisy, technické dokumenty a technické normy, stavební předpisy, dopravní předpisy, předpisy o požární ochraně a předpisy o zacházení s hořlavinami, výbušninami, zbraněmi, radioaktivními látkami, chemickými látkami a chemickými přípravky a jinými látkami škodlivými zdraví, pokud upravují otázky týkající se ochrany života a zdraví.

(2) Pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jsou konkrétní pokyny dané zaměstnanci vedoucími zaměstnanci, kteří jsou mu nadřízeni.

(3) Ustanovením na pracovní místo pro účely § 113 odst. 2 a **§ 122 odst. 3** ~~§ 122 odst. 2~~ se rozumí ve vztahu k zaměstnavateli sjednání pracovní smlouvy nebo jmenování.